Consiliul Europei
Convenția din 23/11/2001 privind criminalitatea informatică
Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 343 din 20/04/2004
Seria Tratatelor Europene nr. 185

PREAMBUL

Statele membre ale Consiliului Europei şi celelalte state semnatare ale prezentei convenții, considerând că scopul Consiliului Europei este realizarea unei uniuni cât mai strânse între membrii săi,

- recunoscând importanța promovării cooperării cu celelalte state părți la prezenta convenție, convinse de necesitatea de a urmări, cu prioritate, aplicarea unei politici penale comune, destinată să protejeze societatea împotriva criminalității informatice, în special prin adoptarea unei legislații adecvate, precum şi prin îmbunătățirea cooperării internaționale,

- conştiente de profundele schimbări determinate de digitalizarea, convergența şi globalizarea continuă a rețelelor de calculatoare,

- preocupate de riscul că rețelele de calculatoare şi informația electronică ar putea fi utilizate şi pentru comiterea de infracțiuni şi că probele privind asemenea infracțiuni ar putea fi stocate şi transmise prin intermediul acestor rețele,

- recunoscând necesitatea cooperării între state şi industria privată în lupta împotriva criminalității informatice, precum şi nevoia de a proteja interesele legitime în utilizarea şi dezvoltarea tehnologiilor informației,

- considerând că lupta eficientă purtată împotriva criminalității informatice impune o cooperare internațională intensificată, rapidă şi eficace în materie penală,

- convinse că prezenta convenție este necesară pentru a preveni actele îndreptate împotriva confidențialității, integrității şi disponibilității sistemelor informatice, a rețelelor şi a datelor, precum şi a utilizării frauduloase a unor asemenea sisteme, rețele şi date, prin asigurarea incriminării unor asemenea conduite, aşa cum sunt ele descrise în prezenta convenție, şi prin adoptarea unor măsuri suficiente pentru a permite combaterea eficace a acestor infracțiuni, menite să faciliteze descoperirea, investigarea şi urmărirea penală a acestora atât la nivel național, cât şi internațional, precum şi prin prevederea unor dispoziții materiale necesare asigurării unei cooperări internaționale rapide şi sigure,

- conştiente de necesitatea garantării unui echilibru adecvat între interesele acțiunii represive şi respectarea drepturilor fundamentale ale omului, consacrate prin Convenția Consiliului Europei pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale (1950), Pactul internațional privind drepturile civile şi politice al Națiunilor Unite (1966), precum şi prin alte tratate internaționale aplicabile în materia drepturilor omului, care reafirmă dreptul fiecăruia la opinie, libertatea de expresie, precum şi libertatea de a căuta, de a obține şi de a comunica informații şi idei de orice natură, fără a ține seama de frontiere, precum şi drepturile privind respectarea intimității şi a vieții private,

- conştiente, de asemenea, de dreptul la protecția datelor personale, conferit, de exemplu, prin Convenția Consiliului Europei pentru protejarea persoanelor față de prelucrarea automatizată a datelor cu caracter personal (1981),

- luând în considerare Convenția Națiunilor Unite privind drepturile copilului (1989) şi Convenția Organizației Internaționale a Muncii privind interzicerea celor mai grave forme ale muncii copiilor (1999),

- ținând seama de convențiile în vigoare ale Consiliului Europei privind cooperarea în materie penală, precum şi de celelalte tratate similare încheiate între statele membre ale Consiliului Europei şi alte state şi subliniind că prezenta convenție are ca scop completarea acestora, în vederea creşterii eficienței anchetelor şi procedurilor penale având ca obiect infracțiunile în

legătură cu sistemele şi datele informatice, precum şi de a permite colectarea probelor electronice ale unei infracțiuni,

- salutând recentele inițiative destinate să îmbunătățească înțelegerea şi cooperarea internațională în scopul combaterii criminalității în spațiul informatic, în special acțiunile întreprinse de Națiunile Unite, Organizația pentru Cooperare şi Dezvoltare Economică, Uniunea Europeană şi de Grupul celor 8,

- reamintind recomandările Comitetului Miniştrilor nr. R (85) 10 privind aplicarea în practică a Convenției europene de asistență judiciară în materie penală, referitoare la comisiile rogatorii pentru supravegherea telecomunicațiilor, nr. R (88) 2 privind măsurile vizând combaterea pirateriei în domeniul drepturilor de autor şi al drepturilor conexe, nr. R (87) 15 vizând reglementarea utilizării datelor cu caracter personal în sectorul poliției, nr. R(95)4 privind protecția datelor cu caracter personal în domeniul serviciilor de telecomunicații, cu referire specială la serviciile de telefonie şi nr. R (89) 9 referitoare la criminalitatea în legătură cu utilizarea calculatorului, care indică structurilor legiuitoare naționale principiile directoare pentru definirea anumitor infracțiuni, precum şi nr. R (95) 13 privind problemele de procedură penală în legătură cu tehnologia informației,

- ținând seama de Rezoluția nr. 1, adoptată de miniştrii europeni de justiție cu ocazia celei de-a XXI-a conferințe a lor (Praga, 10-11 iunie 1997), care recomandă Comitetului Miniştrilor să sprijine activitățile privind combaterea criminalității informatice, desfăşurate de Comitetul European pentru problemele criminalității, în scopul de a asigura apropierea între legislațiile penale naționale şi de a permite utilizarea unor mijloace eficiente de investigare a infracțiunilor informatice, precum şi de Rezoluția nr. 3, adoptată la cea de-a XXIII-a Conferință a miniştrilor europeni de justiție (Londra, 8-9 iunie 2000), care încurajează părțile participante la negocieri să îşi continue eforturile pentru găsirea unor soluții care să permită unui număr cât mai mare de state să devină parte la convenție şi recunoaşte necesitatea de a dispune de un mecanism rapid şi eficient de cooperare internațională care să țină seama de exigențele specifice luptei împotriva criminalității informatice,

- ținând seama, de asemenea, de planul de acțiune adoptat de şefii de stat şi de guvern din Consiliul Europei cu ocazia celei de-a doua întâlniri a lor la nivel înalt (Strasbourg, 10-11 octombrie 1997), în scopul de a găsi răspunsuri comune, bazate pe normele şi valorile Consiliului Europei, la dezvoltarea noilor tehnologii ale informației, au convenit următoarele:

CAPITOLUL I
Terminologie

ARTICOLUL 1
Definiții

În sensul prezentei convenții:

a) expresia sistem informatic desemnează orice dispozitiv izolat sau ansamblu de dispozitive interconectate ori aflate în legătură, care asigură ori dintre care unul sau mai multe elemente asigură, prin executarea unui program, prelucrarea automată a datelor;

b) expresia date informatice desemnează orice reprezentare de fapte, informații sau concepte sub o formă adecvată prelucrării într-un sistem informatic, inclusiv un program capabil să determine executarea unei funcții de către un sistem informatic;

c) expresia furnizor de servicii desemnează:

(i) orice entitate publică sau privată care oferă utilizatorilor serviciilor sale posibilitatea de a comunica prin intermediul unui sistem informatic;

şi

(ii) orice altă entitate care prelucrează sau stochează date informatice pentru acest serviciu de comunicații sau pentru utilizatorii săi;

d) datele referitoare la trafic desemnează orice date având legătură cu o comunicare transmisă printr-un sistem informatic, produse de acest sistem în calitate de element al lanțului de comunicare, indicând originea, destinația, itinerarul, ora, data, mărimea, durata sau tipul de serviciu subiacent.

CAPITOLUL II
Măsuri care trebuie luate la nivel național

SECȚIUNEA 1
Drept penal material

TITLUL 1
Infracțiuni împotriva confidențialității, integrității şi disponibilității datelor şi sistemelor informatice

ARTICOLUL 2
Accesarea ilegală

Fiecare parte va adopta măsurile legislative şi alte măsuri considerate necesare pentru a incrimina ca infracțiune, potrivit dreptului său intern, accesarea intenționată şi fără drept a ansamblului ori a unei părți a unui sistem informatic. O parte poate condiționa o astfel de incriminare de comiterea încălcării respective prin violarea măsurilor de securitate, cu intenția de a obține date informatice ori cu altă intenție delictuală, sau de legătura dintre încălcarea respectivă şi un sistem informatic conectat la alt sistem informatic.

ARTICOLUL 3
Interceptarea ilegală

Fiecare parte va adopta măsurile legislative şi alte măsuri considerate necesare pentru a incrimina ca infracțiune, potrivit dreptului său intern, interceptarea intenționată şi fără drept, efectuată prin mijloace tehnice, a transmisiilor de date informatice care nu sunt publice, destinate, provenite sau aflate în interiorul unui sistem informatic, inclusiv a emisiilor electromagnetice provenind de la un sistem informatic care transportă asemenea date. O parte poate condiționa o astfel de incriminare de comiterea încălcării respective cu intenție delictuală sau de legătura dintre încălcarea respectivă şi un sistem informatic conectat la alt sistem informatic.

ARTICOLUL 4
Afectarea integrității datelor

1. Fiecare parte va adopta măsurile legislative şi alte măsuri considerate necesare pentru a incrimina ca infracțiune, potrivit dreptului său intern, fapta comisă intenționat şi fără drept de a distruge, şterge, deteriora, modifica sau elimina date informatice.
2. O parte va putea să îşi rezerve dreptul de a condiționa incriminarea comportamentului descris la paragraful 1 de producerea unor daune grave.

ARTICOLUL 5
Afectarea integrității sistemului

Fiecare parte va adopta măsurile legislative şi alte măsuri care sunt necesare pentru a incrimina ca infracțiune, în conformitate cu dreptul intern, afectarea gravă, intenționată şi fără

drept a funcționării unui sistem informatic, prin introducerea, transmiterea, periclitarea, ştergerea, deteriorarea, alterarea sau suprimarea datelor informatice.

ARTICOLUL 6
Abuzurile asupra dispozitivelor

1. Fiecare parte va adopta măsurile legislative şi alte măsuri necesare pentru a incrimina ca infracțiuni, conform dreptului său intern, atunci când se comit în mod intenționat şi fără drept:
a) producerea, vânzarea, obținerea pentru utilizare, importarea, difuzarea sau alte forme de punere la dispoziție:
(i) a unui dispozitiv, inclusiv un program informatic, conceput special sau adaptat pentru a permite comiterea uneia dintre infracțiunile stabilite în conformitate cu art. 2-5;
(ii) a unei parole, a unui cod de acces sau a unor date informatice similare care să permită accesarea în tot sau în parte a unui sistem informatic, cu intenția ca acestea să fie utilizate în vederea comiterii uneia dintre infracțiunile vizate la art. 2-5;
şi
b) posesia unui element vizat la subparagrafele a) (i) sau a) (ii) sus-menționate, cu intenția de a fi utilizat în vederea comiterii uneia dintre infracțiunile vizate la art. 2-5. O parte va putea solicita, în conformitate cu dreptul intern, ca un anumit număr dintre aceste elemente să fie deținute pentru a fi atrasă răspunderea penală.
2. Prezentul articol nu va fi interpretat în sensul impunerii unei răspunderi penale atunci când producerea, vânzarea, obținerea pentru utilizare, importarea, difuzarea sau alte forme de punere la dispoziție, menționate la paragraful 1 din prezentul articol, nu au ca scop comiterea unei infracțiuni stabilite în conformitate cu art. 2-5, cum ar fi situația testării sau protecției autorizate a unui sistem informatic.
3. Fiecare parte îşi va putea rezerva dreptul de a nu aplica paragraful 1 al prezentului articol, cu condiția ca această rezervă să nu privească vânzarea, distribuția sau orice altă formă de punere la dispoziție a elementelor menționate la paragraful 1 subparagraful a) (ii) din prezentul articol.

TITLUL 2
Infracțiuni informatice

ARTICOLUL 7
Falsificarea informatică

Fiecare parte va adopta măsurile legislative şi alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a incrimina ca infracțiune, potrivit dreptului său intern, introducerea, alterarea, ştergerea sau suprimarea intenționată şi fără drept a datelor informatice, din care să rezulte date neautentice, cu intenția ca acestea să fie luate în considerare sau utilizate în scopuri legale ca şi cum ar fi autentice, chiar dacă sunt sau nu sunt în mod direct lizibile şi inteligibile. O parte va putea condiționa răspunderea penală de existența unei intenții frauduloase sau a unei alte intenții delictuale.

ARTICOLUL 8
Frauda informatică

Fiecare parte va adopta măsurile legislative şi alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a incrimina ca infracțiune, potrivit dreptului său intern, fapta intenționată şi fără drept de a cauza un prejudiciu patrimonial unei alte persoane:
a) prin orice introducere, alterare, ştergere sau suprimare a datelor informatice;
b) prin orice formă care aduce atingere funcționării unui sistem informatic, cu intenția frauduloasă sau delictuală de a obține fără drept un beneficiu economic pentru el însuşi sau pentru altă persoană.

TITLUL 3
Infracțiuni referitoare la conținut

ARTICOLUL 9
Infracțiuni referitoare la pornografia infantilă

1. Fiecare parte va adopta măsurile legislative şi alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a incrimina ca infracțiune, potrivit dreptului său intern, următoarele comportamente, atunci când acestea sunt comise în mod intenționat şi fără drept:
a) producerea de materiale pornografice având ca subiect copii, în vederea difuzării acestora prin intermediul unui sistem informatic;
b) oferirea sau punerea la dispoziție de materiale pornografice având ca subiect copii, prin intermediul unui sistem informatic;
c) difuzarea sau transmiterea de materiale pornografice având ca subiect copii, prin intermediul unui sistem informatic;
d) fapta de a-şi procura sau de a procura pentru alte persoane materiale pornografice având ca subiect copii, prin intermediul unui sistem informatic;
e) posesia de materiale pornografice având ca subiect copii, într-un sistem informatic sau într-un mijloc de stocare de date informatice.
2. În sensul paragrafului 1 sus-menționat, termenul materiale pornografice având ca subiect copii desemnează orice material pornografic care reprezintă într-un mod vizual:
a) un minor care se dedă unui comportament sexual explicit;
b) o persoană majoră, prezentată ca o persoană minoră, care se dedă unui comportament sexual explicit;
c) imagini realiste reprezentând un minor care se dedă unui comportament sexual explicit.
3. În sensul paragrafului 2 sus-menționat, termenul minor desemnează orice persoană în vârstă de mai puțin de 18 ani. Totuşi o parte poate solicita o limită de vârstă inferioară, care trebuie să fie de cel puțin 16 ani.
4. O parte îşi va putea rezerva dreptul de a nu aplica, în totalitate sau parțial, paragraful 1 subparagrafele d) şi e) şi paragraful 2 subparagrafele b) şi c).

TITLUL 4
Infracțiuni referitoare la atingerile aduse proprietății intelectuale şi drepturilor conexe

ARTICOLUL 10
Infracțiuni referitoare la atingerile aduse proprietății intelectuale şi drepturilor conexe

1. Fiecare parte va adopta măsurile legislative şi alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a incrimina ca infracțiune, potrivit dreptului său intern, atingerile aduse proprietății intelectuale, definite de legislația acestei părți, în conformitate cu obligațiile pe care le-a subscris în aplicarea Actului de la Paris din 24 iulie 1971 care revizuieşte Convenția de la Berna pentru protecția operelor literare şi artistice, a Acordului privind aspectele comerciale ale drepturilor de proprietate intelectuală şi a Tratatului OMPI privind proprietatea intelectuală, cu excepția oricărui drept moral conferit de aceste convenții, atunci când astfel de acte sunt comise deliberat, la scară comercială şi prin intermediul unui sistem informatic.
2. Fiecare parte va adopta măsurile legislative şi alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a incrimina ca infracțiune, potrivit dreptului său intern, atingerile aduse drepturilor conexe definite de legislația acestei părți în conformitate cu obligațiile pe care le-a subscris în aplicarea Convenției internaționale pentru protecția artiştilor interpreți sau executanți, a producătorilor de fonograme şi a organismelor de radiodifuziune (Convenția de la Roma), a Acordului privind aspecte comerciale ale drepturilor de proprietate intelectuală şi a Tratatului OMPI privind interpretările şi fonogramele, cu excepția oricărui drept moral conferit de aceste

convenții, atunci când astfel de acte sunt comise deliberat, la scară comercială şi prin intermediul unui sistem informatic.
3. O parte va putea, în circumstanțe bine delimitate, să îşi rezerve dreptul de a nu impune răspunderea penală în baza paragrafelor 1 şi 2 ale prezentului articol, cu condiția ca alte recursuri eficiente să fie disponibile şi cu condiția ca o astfel de rezervă să nu aducă atingere obligațiilor internaționale care incumbă acestei părți în aplicarea instrumentelor internaționale menționate la paragrafele 1 şi 2 ale prezentului articol.

TITLUL 5
Alte forme de răspundere şi de sancționare

ARTICOLUL 11
Tentativa şi complicitatea

1. Fiecare parte va adopta măsurile legislative şi alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a incrimina ca infracțiune, potrivit dreptului său intern, orice complicitate intenționată la comiterea uneia dintre infracțiunile stabilite în aplicarea art. 2-10, săvârşite cu intenție.
2. Fiecare parte va adopta măsurile legislative şi alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a incrimina ca infracțiune, potrivit dreptului său intern, orice tentativă săvârşită cu intenția comiterii uneia dintre infracțiunile stabilite în aplicarea art. 3-5, art. 7, 8 şi a art. 9 paragraful 1 subparagrafele a) şi c).
3. Fiecare parte îşi va putea rezerva dreptul de a nu aplica, în totalitate sau parțial, paragraful 2 al prezentului articol.

ARTICOLUL 12
Răspunderea persoanelor juridice

1. Fiecare parte va adopta măsurile legislative şi alte măsuri care se dovedesc necesare pentru ca persoanele juridice să poată fi trase la răspundere pentru infracțiunile stabilite în aplicarea prezentei convenții, atunci când acestea sunt comise pe cont propriu de către orice persoană fizică care acționează fie individual, fie în calitate de membru al unui organ al persoanei juridice, care exercită o funcție de conducere în cadrul acesteia, având la bază:
a) o calitate de reprezentare a persoanei juridice;
b) puterea de luare a deciziilor în numele persoanei juridice;
c) puterea de a exercita controlul în cadrul persoanei juridice.
2. Cu excepția cazurilor deja prevăzute la paragraful 1 al prezentului articol, fiecare parte va adopta măsurile care se dovedesc necesare pentru a se asigura că o persoană juridică poate fi trasă la răspundere atunci când absența supravegherii sau a controlului din partea persoanei fizice menționate la paragraful 1 a permis comiterea infracțiunilor stabilite în aplicarea prezentei convenții pentru numita persoană juridică de către o persoană fizică care acționează sub autoritatea acesteia.
3. În funcție de principiile juridice ale părții, răspunderea unei persoane juridice poate fi penală, civilă sau administrativă.
4. Această răspundere va fi stabilită fără a prejudicia răspunderea penală a persoanelor fizice care au comis infracțiunea.

ARTICOLUL 13
Sancțiuni şi măsuri

1. Fiecare parte va adopta măsurile legislative şi alte măsuri care se dovedesc necesare pentru ca infracțiunilor stabilite în aplicarea art. 2-11 să li se poată aplica sancțiuni efective, proporționale şi convingătoare, care cuprind pedepse privative de libertate.
2. Fiecare parte va veghea ca toate persoanele juridice trase la răspundere în aplicarea art. 12 să facă obiectul sancțiunilor sau măsurilor penale ori nepenale efective, proporționale şi convingătoare, care cuprind sancțiuni pecuniare.

SECȚIUNEA a 2-a
Drept procedural

TITLUL 1
Dispoziții comune

ARTICOLUL 1
Aria de aplicare a măsurilor procedurale

1. Fiecare parte va adopta măsurile legislative şi alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a stabili prerogativele şi procedurile prevăzute în prezenta secțiune, în scopul desfăşurării anchetelor sau procedurilor penale specifice.
2. Cu excepția dispoziției contrare care figurează la art. 21, fiecare parte va aplica prerogativele şi procedurile menționate la paragraful 1 al prezentului articol:
a) infracțiunilor stabilite în conformitate cu art. 2-11;
b) tuturor celorlalte infracțiuni comise prin intermediul unui sistem informatic; şi
c) strângerii dovezilor electronice referitoare la orice infracțiune.
3. a) Fiecare parte îşi va putea rezerva dreptul de a nu aplica măsurile menționate la art. 20 decât infracțiunilor sau categoriilor de infracțiuni specificate în rezervă, astfel încât sfera acestor infracțiuni sau categorii de infracțiuni să nu fie mai redusă decât cea a infracțiunilor cărora aceasta le aplică măsurile menționate la art. 21. Fiecare parte va avea în vedere să limiteze o astfel de rezervă încât să permită cea mai largă aplicare posibilă a măsurii menționate la art. 20.
b) În cazul în care o parte, din cauza restricțiilor impuse de legislația sa în vigoare la momentul adoptării prezentei convenții, nu va fi în măsură să aplice măsurile vizate la art. 20 şi 21 comunicațiilor transmise într-un sistem informatic al unui furnizor de servicii:
(i) care este folosit în beneficiul unui grup închis de utilizatori; şi
(ii) care nu utilizează rețelele publice de telecomunicații şi care nu este conectat la un alt sistem informatic, public sau privat, această parte îşi va putea rezerva dreptul de a nu aplica aceste măsuri pentru astfel de comunicații. Fiecare parte va avea în vedere să limiteze o astfel de rezervă încât să permită cea mai largă aplicare posibilă a măsurilor menționate la art. 20 şi 21.

ARTICOLUL 15
Condiții şi măsuri de protecție

1. Fiecare parte va veghea ca stabilirea, realizarea şi aplicarea prerogativelor şi a procedurilor prevăzute în prezenta secțiune să fie supuse condițiilor şi măsurilor de protecție prevăzute în dreptul său intern, care trebuie să asigure o protecție adecvată a drepturilor şi a libertăților omului, în special a drepturilor stabilite în conformitate cu obligațiile pe care aceasta le-a subscris în aplicarea Convenției Consiliului Europei pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale (1950), a Pactului internațional privind drepturile civile şi politice al Națiunilor Unite (1966), precum şi a altor instrumente internaționale aplicabile privind drepturile omului, şi care trebuie să integreze principiul proporționalității.
2. Ținând cont de natura procedurii sau a prerogativelor acordate, aceste condiții şi măsuri de protecție vor include, între altele, atunci când situația o impune, o supervizare judiciară sau alte forme de supervizare independentă a motivelor care justifică aplicarea, precum şi limitarea ariei de aplicare şi a duratei prerogativelor sau procedurii în cauză.
3. În măsura în care acest lucru este în conformitate cu interesul public, în special cu buna administrare a justiției, fiecare parte va examina efectul prerogativelor şi al procedurilor în această secțiune privind drepturile, responsabilitățile şi interesele legitime ale terților.

TITLUL 2
Conservarea rapidă a datelor informatice stocate

ARTICOLUL 16
Conservarea rapidă a datelor informatice stocate

1. Fiecare parte va adopta măsurile legislative şi alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a permite autorităţilor sale competente să ordone sau să impună într-un alt mod conservarea rapidă a datelor informatice menţionate, inclusiv a datelor referitoare la trafic, stocate prin intermediul unui sistem informatic, cu precădere atunci când există motive de a crede că acestea sunt în mod special susceptibile de pierdere sau de modificare.
2. În cazul în care o parte va aplica prevederile paragrafului anterior, prin intermediul unui ordin adresat unei persoane de a păstra date stocate, precum cele menţionate care se găsesc în posesia sau sub controlul său, această parte va adopta măsurile legislative, precum şi măsurile care se dovedesc necesare pentru a obliga această persoană să păstreze şi să protejeze integritatea datelor pentru atât timp cât este necesar, cel mult 90 de zile, în scopul de a permite autorităţilor competente să obţină dezvăluirea acestora. O parte poate prevedea ca ordinul să fie ulterior reînnoit.
3. Fiecare parte va adopta măsurile legislative şi alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a obliga persoana care veghează asupra datelor sau o altă persoană însărcinată să le păstreze să păstreze confidenţialitatea cu privire la aplicarea numitelor proceduri pe durata prevăzută în dreptul său intern.
4. Prerogativelor şi procedurilor menţionate în prezentul articol li se aplică prevederile art. 14 şi 15.

ARTICOLUL 17
Conservarea şi dezvăluirea parţială rapidă a datelor referitoare la trafic

1. În scopul de a asigura conservarea datelor referitoare la trafic, în aplicarea art. 16, fiecare parte va adopta măsurile legislative, precum şi măsurile care se dovedesc necesare:
a) pentru a veghea ca păstrarea rapidă a datelor referitoare la trafic să fie posibilă, indiferent dacă în transmiterea comunicaţiei au fost implicaţi unul sau mai mulţi furnizori de servicii; şi
b) pentru a asigura dezvăluirea rapidă către autoritatea competentă a părţii sau către o persoană desemnată de această autoritate a unei cantităţi de date referitoare la trafic, suficientă pentru a permite părţii identificarea furnizorilor de servicii şi a canalului prin intermediul căruia comunicaţia a fost transmisă.
2. Prerogativelor şi procedurilor menţionate în prezentul articol li se aplică prevederile art. 14 şi 15.

TITLUL 3
Ordinul de punere la dispoziţie a datelor

ARTICOLUL 18
Ordinul de punere la dispoziţie a datelor

1. Fiecare parte va adopta măsurile legislative şi alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a conferi autorităţilor sale competente dreptul de a ordona:
a) unei persoane prezente pe teritoriul său să comunice datele informatice menţionate, aflate în posesia sau sub controlul său, care sunt stocate într-un sistem informatic ori pe un suport de stocare informatic; şi
b) unui furnizor de servicii care oferă prestaţii pe teritoriul părţii să comunice datele din posesia sau de sub controlul său referitoare la abonaţi şi la astfel de servicii.
2. Prerogativelor şi procedurilor menţionate în prezentul articol li se aplică prevederile art. 14 şi 15.

3. În sensul prezentului articol, expresia date referitoare la abonați va desemna orice informație, sub formă de date informatice sau sub orice altă formă, deținută de un furnizor de servicii, referitoare la abonații acestor servicii, altele decât datele referitoare la trafic sau conținut, şi care permit stabilirea:
a) tipului de serviciu de comunicații utilizat, dispozițiilor tehnice luate în această privință şi perioadei serviciului;
b) identității, adresei poştale sau geografice, numărului de telefon al abonatului şi oricărui alt număr de contact, precum şi a datelor referitoare la facturare şi plată, disponibile în baza unui contract sau a unui aranjament de servicii;
c) oricărei alte informații referitoare la locul în care se găsesc echipamentele de comunicație, disponibile în baza unui contract sau a unui aranjament de servicii.

TITLUL 4
Percheziția şi sechestrarea datelor informatice stocate

ARTICOLUL 19
Percheziția şi sechestrarea datelor informatice stocate

1. Fiecare parte va adopta măsurile legislative şi alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a conferi autorităților sale competente dreptul de a percheziționa sau de a accesa într-un mod similar:
a) un sistem informatic sau o parte a acestuia, precum şi datele informatice care sunt stocate în acesta;
şi
b) un suport de stocare informatic care permite stocarea datelor informatice pe teritoriul său.
2. În cazul în care autoritățile părții vor percheziționa sau vor accesa într-un mod similar un sistem informatic specific ori o parte din acesta, în conformitate cu paragraful 1 subparagraful a), şi vor avea motive de a considera că datele urmărite sunt stocate într-un alt sistem informatic sau într-o parte a acestuia situat pe teritoriul său şi că aceste date sunt în mod legal accesibile de la sistemul inițial ori sunt disponibile pentru acest sistem inițial, fiecare parte va adopta măsurile legislative şi alte măsuri care se dovedesc necesare pentru ca numitele autorități să fie în măsură de a extinde rapid percheziția sau accesarea într-un mod similar a celuilalt sistem.
3. Fiecare parte va adopta măsurile legislative şi alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a conferi autorităților sale competente dreptul de a sechestra sau de a obține într-un mod similar datele informatice pentru care accesarea a fost realizată în aplicarea paragrafelor 1 sau 2. Aceste măsuri includ următoarele prerogative:
a) sechestrarea sau obținerea într-un mod similar a unui sistem informatic ori a unei părți din acesta sau a unui suport de stocare informatic;
b) realizarea şi conservarea unei copii a acestor date informatice;
c) menținerea integrității datelor informatice relevante stocate;
d) suprimarea accesării sau îndepărtarea acestor date informatice din sistemul informatic accesat.
4. Fiecare parte va adopta măsurile legislative şi alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a conferi autorităților sale competente dreptul de a ordona oricărei persoane care cunoaşte funcționarea sistemului informatic sau măsurile aplicate pentru protecția datelor informatice să pună la dispoziție toate informațiile considerate necesare pentru a permite aplicarea măsurilor vizate la paragrafele 1 şi 2.
5. Prerogativelor şi procedurilor menționate în prezentul articol li se aplică prevederile art. 14 şi 15.

TITLUL 5
Colectarea în timp real a datelor informatice

ARTICOLUL 20
Colectarea în timp real a datelor referitoare la trafic

1. Fiecare parte va adopta măsurile legislative şi alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a conferi autorităților sale competente următoarele drepturi:
a) de a culege sau de a înregistra prin aplicarea mijloacelor tehnice care există pe teritoriul său;
şi
b) de a obliga un furnizor de servicii, în limita capacităților sale tehnice existente, la:
(i) strângerea sau înregistrarea prin aplicarea mijloacelor tehnice care există pe teritoriul său;
sau la
(ii) acordarea concursului şi asistenței sale autorităților competente, pentru culegerea sau înregistrarea, în timp real, a datelor referitoare la trafic, asociate comunicațiilor respective, transmise pe teritoriul său prin intermediul unui sistem informatic.
2. În cazul în care o parte, datorită principiilor stabilite de legislația internă, nu va putea adopta măsurile enunțate la paragraful 1 subparagraful a), aceasta va putea, în schimb, adopta măsurile legislative şi alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a asigura strângerea sau înregistrarea în timp real a datelor referitoare la trafic, asociate comunicațiilor respective, transmise pe teritoriul său prin aplicarea mijloacelor tehnice existente pe acest teritoriu.
3. Fiecare parte va adopta măsurile legislative şi alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a obliga un furnizor de servicii să păstreze confidențialitatea faptului că a fost exercitată oricare dintre prerogativele prevăzute în prezentul articol, precum şi orice informație în legătură cu acest subiect.
4. Prerogativelor şi procedurilor menționate în prezentul articol li se aplică prevederile art. 14 şi 15.

ARTICOLUL 21
Interceptarea datelor referitoare la conținut

1. Fiecare parte va adopta măsurile legislative şi alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a conferi autorităților sale competente, cu privire la o serie de infracțiuni grave care să fie definite în legislația internă, următoarele drepturi:
a) de a culege sau de a înregistra prin aplicarea mijloacelor tehnice care există pe teritoriul său;
şi
b) de a obliga un furnizor de servicii, în limita capacităților sale tehnice, la:
(i) strângerea sau înregistrarea prin aplicarea mijloacelor tehnice care există pe teritoriul său;
sau la
(ii) acordarea sprijinului şi asistenței sale autorităților competente, pentru colectarea sau înregistrarea, în timp real, a datelor referitoare la conținut, asociate comunicațiilor respective, transmise pe teritoriul său prin intermediul unui sistem informatic.
2. În cazul în care o parte, datorită principiilor stabilite de legislația internă, nu va putea adopta măsurile enunțate la paragraful 1 subparagraful a), aceasta va putea, în schimb, adopta măsurile legislative şi alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a asigura strângerea sau înregistrarea în timp real a datelor referitoare la conținutul comunicațiilor respective, transmise pe teritoriul său prin aplicarea mijloacelor tehnice existente pe acest teritoriu.
3. Fiecare parte va adopta măsurile legislative şi alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a obliga un furnizor de servicii să păstreze confidențialitatea faptului că oricare dintre

prerogativele prevăzute în prezentul articol a fost exercitată, precum şi orice informație în legătură cu acest subiect.
4. Prerogativelor şi procedurilor menționate în prezentul articol li se aplică prevederile art. 14 şi 15.

SECȚIUNEA a 3-a
Competența

ARTICOLUL 22
Competența

1. Fiecare parte va adopta măsurile legislative şi alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a stabili competența sa cu privire la orice infracțiune incriminată în conformitate cu art. 2-11, atunci când infracțiunea este comisă:
a) pe teritoriul său;
sau
b) la bordul unui vas sub pavilionul acestei părți;
sau
c) la bordul unei aeronave înmatriculate în conformitate cu legislația acestei părți;
sau
d) de către unul dintre cetățenii săi, dacă infracțiunea poate atrage răspunderea penală în locul în care aceasta a fost comisă sau dacă infracțiunea nu este de competența teritorială a nici unui stat.
2. Fiecare parte îşi va putea rezerva dreptul de a nu aplica sau de a aplica doar în cazuri ori în condiții specifice regulile de competență definite la paragraful 1 subparagrafele b)-d) al prezentului articol sau în orice parte a acestui paragraf.
3. Fiecare parte va adopta măsurile care se dovedesc necesare pentru a stabili competența sa cu privire la orice infracțiune menționată la art. 24 paragraful 1, în cazul în care autorul prezumat al infracțiunii este prezent pe teritoriul său şi nu poate fi extrădat spre o altă parte decât în baza naționalității sale, în urma unei cereri de extrădare.
4. Prezenta convenție nu va exclude nici o competență penală exercitată de o parte în conformitate cu dreptul său intern.
5. În cazul în care mai multe părți îşi revendică jurisdicția cu privire la o infracțiune stabilită în conformitate cu prezenta convenție, părțile implicate se vor pune de acord, atunci când acest lucru este oportun, în scopul de a determina partea cea mai potrivită pentru a exercita urmărirea.

CAPITOLUL III
Cooperarea internațională

SECȚIUNEA 1
Principii generale

TITLUL 1
Principii generale referitoare la cooperarea internațională

ARTICOLUL 23
Principii generale referitoare la cooperarea internațională

Părțile vor coopera între ele, în conformitate cu dispozițiile prezentului capitol şi în aplicarea instrumentelor internaționale relevante cu privire la cooperarea internațională în materie penală, a acordurilor încheiate pe baza legislațiilor uniforme sau reciproce şi a dreptului lor intern, în cea mai largă măsură posibilă, în scopul investigărilor sau al aplicării procedurilor privind infracțiunile în legătură cu sisteme şi date informatice sau pentru a culege dovezile unei infracțiuni în format electronic.

TITLUL 2
Principii referitoare la extrădare

ARTICOLUL 24
Extrădarea

1. a) Prezentul articol se va aplica extrădării între părți pentru infracțiunile stabilite în conformitate cu art. 2-11, cu condiția ca acestea să poată fi sancționate, potrivit legislațiilor ambelor părți implicate, printr-o pedeapsă privativă de libertate, al cărei maxim special este de cel puțin un an, sau printr-o pedeapsă mai severă.
b) În cazul în care se va impune o pedeapsă minimă diferită, în baza unui tratat de extrădare aplicabil între două sau mai multe părți, inclusiv Convenția europeană de extrădare (STE nr. 24), sau a unui acord care are la bază legislații uniforme sau reciproce, se va aplica pedeapsa minimă prevăzută prin acest tratat ori aranjament.
2. Infracțiunile descrise la paragraful 1 vor fi considerate incluse în categoria infracțiunilor care pot atrage extrădarea în orice tratat de extrădare care există între părți. Părțile se vor angaja să includă astfel de infracțiuni ca infracțiuni care pot atrage extrădarea în orice tratat de extrădare care va fi încheiat între părți.
3. Dacă o parte care condiționează extrădarea de existența unui tratat primeşte o cerere de extrădare de la altă parte cu care nu a încheiat un tratat de extrădare, aceasta va putea considera prezenta convenție drept bază juridică pentru extrădarea cu privire la orice infracțiune menționată la paragraful 1 al prezentului articol.
4. Părțile care nu condiționează extrădarea de existența unui tratat vor recunoaşte infracțiunile menționate la paragraful 1 al prezentului articol ca infracțiuni care pot atrage extrădarea între acestea.
5. Extrădarea va fi supusă condițiilor prevăzute de dreptul intern al părții solicitate sau de tratatele de extrădare în vigoare, inclusiv în ceea ce priveşte motivele pentru care partea solicitată poate refuza extrădarea.
6. Dacă extrădarea pentru o infracțiune menționată la paragraful 1 al prezentului articol va fi refuzată doar pe motivul cetățeniei persoanei sau pentru că partea solicitată consideră că este competentă cu privire la această infracțiune, partea solicitată va supune cauza, la cererea părții solicitante, autorităților sale competente, în scopul urmăririi, şi va raporta în timp util, la încheierea cauzei, părții solicitante. Autoritățile în cauză vor decide şi vor desfăşura ancheta şi procedura în acelaşi mod ca pentru orice altă infracțiune de natură comparabilă, în conformitate cu legislația acestei părți.
7. a) Fiecare parte va comunica secretarului general al Consiliului Europei, în momentul semnării ori depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, numele şi adresa fiecărei autorități responsabile de trimiterea ori de primirea unei cereri de extrădare sau de arestare provizorie, în absența unui tratat.
b) Secretarul general al Consiliului Europei va realiza şi va actualiza un registru al autorităților astfel desemnate de către părți. Fiecare parte va trebui să se asigure de faptul că datele care figurează în registru sunt corecte în orice moment.

TITLUL 3
Principii generale referitoare la asistența mutuală

ARTICOLUL 25
Principii generale referitoare la asistența mutuală

1. Părțile îşi vor acorda asistență mutuală într-o măsură cât mai largă posibil, în scopul investigărilor sau al aplicării procedurilor privind infracțiunile în legătură cu sisteme şi date informatice sau pentru a culege dovezile unei infracțiuni în format electronic.
2. De asemenea, fiecare parte va adopta măsurile legislative, precum şi măsurile care se dovedesc necesare pentru a-şi îndeplini obligațiile stabilite în cuprinsul art. 27-35.
3. În caz de urgență fiecare parte va putea formula o cerere de asistență mutuală sau comunicările care se raportează acesteia prin mijloace rapide de comunicare, precum faxul

sau poşta electronică, cu condiția ca aceste mijloace să ofere condiții suficiente de securitate şi de autentificare (inclusiv folosirea codării, atunci când este necesar), cu o confirmare oficială ulterioară dacă partea solicitată va revendica acest lucru. Partea solicitată va accepta cererea şi va răspunde prin oricare dintre mijloacele sale rapide de comunicare.
4. Cu excepția unei dispoziții contrare expres prevăzute în prezentul capitol, asistența mutuală va fi supusă condițiilor fixate de dreptul intern al părții solicitate sau de tratatele de asistență mutuală aplicabile, inclusiv în ceea ce priveşte motivele pe baza cărora partea solicitată poate refuza cooperarea. Partea solicitată nu îşi va exercita dreptul de a refuza asistența mutuală privind infracțiunile vizate la art. 2-11 doar din motivul că cererea vizează o infracțiune pe care aceasta o consideră de natură fiscală.
5. În cazul în care, în conformitate cu dispozițiile prezentului capitol, părții solicitate îi este permis să condiționeze asistența mutuală de existența dublei incriminări, această condiție va fi considerată îndeplinită dacă fapta care constituie infracțiunea pentru care asistența mutuală este solicitată este calificată drept infracțiune de dreptul său intern, indiferent dacă dreptul intern include sau nu infracțiunea în cadrul aceleiaşi categorii de infracțiuni ori dacă o defineşte sau nu prin aceeaşi terminologie ca dreptul părții solicitante.

ARTICOLUL 26
Informarea spontană

1. O parte va putea, în limitele dreptului său intern şi în absența unei cereri prealabile, să comunice unei alte părți informații obținute în cadrul propriilor anchete, în cazul în care consideră că acest lucru ar putea ajuta partea destinatară la începerea sau finalizarea cu succes a anchetelor ori a procedurilor având ca obiect infracțiuni stabilite în conformitate cu prezenta convenție sau în cazul în care aceste informații ar putea conduce la o cerere de cooperare formulată de această parte în virtutea prezentului capitol.
2. Înainte de a comunica astfel de informații, partea care le furnizează va putea solicita ca acestea să rămână confidențiale sau să nu fie utilizate decât în anumite condiții. Dacă partea destinatară nu va putea îndeplini această cerință, va informa cealaltă parte, care va stabili în acest caz dacă informațiile în cauză ar trebui totuşi furnizate. Dacă partea destinatară va accepta informațiile cu condițiile prescrise, partea destinatară va fi legată de acestea din urmă.

TITLUL 4
Procedurile referitoare la cererile de asistență mutuală în absența acordurilor internaționale aplicabile

ARTICOLUL 27
Procedurile referitoare la cererile de asistență mutuală în absența acordurilor internaționale aplicabile

1. În absența unui tratat de asistență mutuală ori a unui acord care are la bază legislații uniforme sau reciproce în vigoare între partea solicitantă şi partea solicitată, se vor aplica dispozițiile paragrafelor 2-9 din prezentul articol. Acestea nu se vor aplica atunci când există un tratat, un acord sau o legislație de acest tip, în afară de cazul în care părțile implicate nu convin să aplice în locul lor totul sau o parte din restul acestui articol.
2. a) Fiecare parte va desemna una sau mai multe autorități centrale însărcinate să trimită cererile de asistență mutuală sau să răspundă, să le execute ori să le transmită autorităților competente pentru executarea lor.
b) Autoritățile centrale vor comunica direct una cu cealaltă.
c) Fiecare parte, în momentul semnării sau depunerii instrumentelor sale de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, va comunica secretarului general al Consiliului Europei numele şi adresele autorităților desemnate în aplicarea prezentului paragraf.
d) Secretarul general al Consiliului Europei va stabili şi va actualiza un registru al autorităților

centrale desemnate de către părți. Fiecare parte va veghea în permanență asupra exactitudinii datelor care figurează în registru.
3. Cererile de asistență mutuală adresate în baza prezentului articol vor fi executate în conformitate cu procedura menționată de partea solicitantă, cu excepția cazului în care aceasta este incompatibilă cu legislația părții solicitate.
4. Pe lângă condițiile sau motivele de refuz prevăzute la art. 25 paragraful 4, asistența mutuală va putea fi refuzată de partea solicitată, dacă:
a) cererea vizează o infracțiune pe care partea solicitată o consideră de natură politică ori legată de o infracțiune de natură politică; sau
b) partea solicitată va considera că faptul de a da curs cererii ar risca să aducă atingere suveranității, securității, ordinii sale publice sau altor interese esențiale.
5. Partea solicitată va putea suspenda executarea cererii dacă aceasta ar risca să aducă prejudicii anchetelor sau procedurilor desfăşurate de autoritățile sale.
6. Înainte de a refuza sau de a suspenda cooperarea, partea solicitată va examina, ulterior consultării părții solicitante, dacă poate da curs parțial cererii ori cu rezerva condițiilor pe care le consideră necesare.
7. Partea solicitată va informa rapid partea solicitantă asupra răspunsului pe care intenționează să îl dea cererii de asistență mutuală.
Aceasta va trebui să motiveze eventualul său refuz sau eventuala întârziere a cererii. De asemenea, partea solicitată va informa partea solicitantă asupra oricărui motiv care ar face imposibilă executarea cererii de asistență mutuală sau care ar fi susceptibil de a o întârzia în mod semnificativ.
8. Partea solicitantă va putea cere ca partea solicitată să păstreze confidențialitatea faptului că a fost formulată o cerere în baza prezentului capitol, precum şi a obiectului acesteia, cu excepția măsurilor necesare executării cererii în cauză. Dacă partea solicitată nu va putea da curs acestei cereri de confidențialitate, aceasta va trebui să informeze rapid partea solicitantă, care va trebui în acest caz să determine dacă cererea trebuie totuşi executată.
9. a) În caz de urgență, cererile de asistență mutuală sau comunicările care se raportează acestora vor putea fi transmise direct de către autoritățile judiciare ale părții solicitante autorităților similare ale părții solicitate. Într-un asemenea caz, o copie va fi adresată simultan autorităților centrale ale părții solicitate prin intermediul autorității centrale a părții solicitante.
b) Orice cerere sau comunicare formulată în baza prezentului paragraf va putea fi avansată prin intermediul Organizației Internaționale de Poliție Criminală (Interpol).
c) În cazul în care o cerere a fost formulată în aplicarea subparagrafului a) al prezentului paragraf şi în cazul în care autoritatea nu va fi competentă pentru a o analiza, aceasta o va transmite autorității naționale competente şi va informa direct partea solicitantă.
d) Cererile sau comunicările efectuate în aplicarea prezentului paragraf, care nu presupun măsuri coercitive, vor putea fi direct transmise de către autoritățile competente ale părții solicitante la autoritățile competente ale părții solicitate.
e) Fiecare parte îl va putea informa pe secretarul general al Consiliului Europei, în momentul semnării sau depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, că, pentru motive de eficiență, cererile formulate în baza acestui paragraf vor trebui adresate autorităților sale centrale.

ARTICOLUL 28
Confidențialitatea şi restricția de utilizare

1. În absența unui tratat de asistență mutuală sau a unui aranjament care să aibă la bază legislații uniforme ori reciproce în vigoare între partea solicitantă şi partea solicitată, se vor aplica dispozițiile prezentului articol. Acestea nu se vor aplica în cazul în care există un tratat, un aranjament sau o legislație de acest tip, cu excepția cazului în care părțile implicate decid să aplice în locul acestora totul sau o parte din acest articol.
2. Partea solicitată va putea condiționa comunicarea de informații sau de materiale, reprezentând răspunsul la cerere, de:

a) păstrarea confidențialității acestora, în cazul în care cererea de asistență mutuală nu ar putea fi respectată în absența acestei condiții; sau
b) neutilizarea acestora pentru alte anchete sau proceduri decât cele indicate în cerere.
3. Dacă partea solicitantă nu va putea îndeplini una dintre condițiile enunțate la paragraful 2, aceasta va informa rapid partea solicitată, care va determina în acest caz dacă informația trebuie totuşi furnizată. Dacă partea solicitantă va accepta această condiție, aceasta va fi legată de condiția menționată.
4. Orice parte care va furniza informații sau materiale ce se supun uneia dintre condițiile enunțate la paragraful 2 va putea solicita celeilalte părți să-i ofere explicații în legătură cu această condiție privind utilizarea acestor informații sau a acestui material.

SECȚIUNEA a 2-a
Dispoziții speciale

TITLUL 1
Asistența mutuală în materie de măsuri provizorii

ARTICOLUL 29
Conservarea rapidă a datelor informatice stocate

1. O parte va putea solicita unei alte părți să ordone sau să impună printr-un alt mijloc conservarea rapidă a datelor stocate prin intermediul unui sistem informatic care se găseşte pe teritoriul acestei alte părți şi la adresa cărora partea solicitantă are intenția de a formula o cerere de asistență mutuală în vederea percheziției ori accesării printr-un mijloc similar, sechestrului sau obținerii printr-un mijloc similar ori divulgării datelor în cauză.
2. O cerere de conservare formulată în aplicarea paragrafului 1 va trebui să precizeze:
a) autoritatea care solicită conservarea;
b) infracțiunea care va face obiectul anchetei sau procedurilor penale, precum şi o scurtă expunere a faptelor care au legătură cu aceasta;
c) datele informatice stocate care vor trebui conservate şi natura legăturii lor cu infracțiunea;
d) toate informațiile disponibile care vor permite identificarea posesorului datelor informatice stocate sau locația sistemului informatic;
e) necesitatea măsurii conservării;
şi
f) faptul că partea are intenția de a formula o cerere de asistență mutuală în vederea percheziției ori accesării printr-un mijloc similar, sechestrului sau obținerii printr-un mijloc similar, ori divulgării datelor informatice în cauză.
3. După primirea cererii unei alte părți, partea solicitată va trebui să ia toate măsurile care se impun pentru a proceda fără întârziere la conservarea datelor menționate, în conformitate cu dreptul său intern. Pentru a putea răspunde unei astfel de solicitări, dubla incriminare nu va fi solicitată ca o condiție prealabilă a conservării.
4. O parte care va solicita dubla incriminare ca o condiție pentru a răspunde unei cereri de asistență mutuală în vederea percheziției ori accesării printr-un mijloc similar, sechestrului sau obținerii printr-un mijloc similar ori divulgării datelor stocate, va putea, pentru alte infracțiuni decât cele stabilite în conformitate cu art. 2-11 să-şi rezerve dreptul de a refuza cererea de conservare în baza prezentului articol, în cazul în care aceasta va avea motive de a considera că, în momentul divulgării, condiția dublei incriminări nu va putea fi îndeplinită.
5. Pe de altă parte, o cerere de conservare va putea fi refuzată doar dacă:
a) cererea vizează o infracțiune pe care partea solicitată o consideră ca fiind de natură politică ori legată de o infracțiune politică;
sau
b) partea solicitată consideră că faptul de a da curs cererii ar risca de a aduce atingere suveranității sale, securității, ordinii publice sau altor interese esențiale.
6. În cazul în care partea solicitată va considera că simpla conservare nu va fi suficientă pentru garantarea disponibilității viitoare a datelor, va compromite confidențialitatea anchetei

părții solicitante sau o va afecta într-un alt mod, aceasta va informa rapid partea solicitantă, care va decide în acel caz dacă cererea va trebui totuşi executată.
7. Orice conservare efectuată ca răspuns la o cerere menționată la paragraful 1 va fi valabilă pentru o perioadă de cel puțin 60 de zile, în scopul de a permite părții solicitante de a formula o cerere în vederea percheziției ori accesării printr-un mijloc similar, sechestrului sau obținerii printr-un mijloc similar ori divulgării datelor. După primirea unei astfel de cereri, datele vor trebui în continuare conservate în aşteptarea adoptării unei decizii referitoare la cerere.

ARTICOLUL 30
Dezvăluirea rapidă a datelor conservate

1. În cazul în care, în timpul executării unei cereri de conservare a datelor referitoare la trafic în legătură cu o comunicare specifică formulată în aplicarea art. 29, partea solicitată va descoperi că un furnizor de servicii a participat într-un alt stat la transmiterea acestei comunicări, aceasta va dezvălui rapid părții solicitante o cantitate suficientă de date referitoare la trafic, pentru identificarea acestui furnizor de servicii şi a canalului prin care comunicarea a fost transmisă.
2. Dezvăluirea datelor referitoare la trafic în aplicarea paragrafului 1 va putea fi refuzată doar dacă:
a) cererea vizează o infracțiune pe care partea solicitată o consideră de natură politică ori legată de o infracțiune de natură politică;
sau
b) partea solicitată consideră că faptul de a da curs cererii ar risca să aducă atingere suveranității sale, securității, ordinii publice sau altor interese esențiale.

TITLUL 2
Asistența mutuală privind prerogativele de investigare

ARTICOLUL 31
Asistența mutuală privind accesarea datelor stocate

1. O parte va putea solicita unei alte părți să percheziționeze sau să acceseze într-un mod similar, să sechestreze sau să obțină într-un mod similar, să dezvăluie date stocate prin intermediul unui sistem informatic care se găseşte pe teritoriul acestei alte părți, inclusiv date conservate în conformitate cu art. 29.
2. Partea solicitată va răspunde cererii cu aplicarea instrumentelor internaționale, a aranjamentelor şi a legislațiilor menționate la art. 23 şi conformându-se dispozițiilor relevante ale prezentului capitol.
3. Cererea va trebui satisfăcută cât mai repede posibil, dacă:
a) există motive de a considera că datele concludente sunt expuse în mod special riscurilor de pierdere ori de modificare;
sau
b) instrumentele, aranjamentele şi legislațiile vizate la paragraful 2 prevăd o cooperare rapidă.

ARTICOLUL 32
Accesarea transfrontalieră a datelor stocate, cu consimțământ sau în cazul în care acestea sunt accesibile publicului

O parte va putea, fără autorizația unei alte părți:
a) să acceseze date informatice stocate accesibile publicului (sursă deschisă), oricare ar fi localizarea geografică a acestor date;
sau
b) să acceseze ori să primească prin intermediul unui sistem informatic situat pe teritoriul său date informatice stocate situate într-un alt stat, dacă partea va obține consimțământul

persoanei legal autorizate să-i dezvăluie aceste date prin intermediul acestui sistem informatic.

ARTICOLUL 33
Asistența mutuală pentru strângerea în timp real a datelor referitoare la trafic

1. Părțile îşi vor acorda asistență mutuală pentru strângerea în timp real a datelor referitoare la trafic, asociate comunicărilor menționate pe teritoriul acestora, transmise prin intermediul unui sistem informatic. Cu rezerva dispozițiilor paragrafului 2, asistența mutuală este guvernată de condițiile şi procedurile prevăzute în dreptul intern.
2. Fiecare parte va acorda această asistență mutuală cel puțin cu privire la infracțiunile pentru care strângerea în timp real a datelor privitoare la trafic ar fi disponibilă într-o cauză internă echivalentă.

ARTICOLUL 34
Asistența mutuală în domeniul interceptării datelor referitoare la conținut

Părțile îşi vor acorda asistență mutuală, în măsura permisă de tratatele şi legislația internă aplicabile, pentru strângerea sau înregistrarea în timp real a datelor referitoare la conținutul comunicațiilor specifice, transmise prin intermediul unui sistem informatic.

TITLUL 3
Rețeaua 24/7

ARTICOLUL 35
Rețeaua 24/7

1. Fiecare parte va desemna un punct de contact disponibil 24 de ore din 24, 7 zile din 7, în scopul asigurării unei asistențe imediate pentru investigațiile referitoare la infracțiunile privind sisteme sau date informatice, sau pentru a strânge dovezile unei infracțiuni în format electronic. Această asistență va cuprinde facilitarea sau, dacă dreptul şi practica internă o permit, aplicarea directă a următoarelor măsuri:
a) asistența tehnică;
b) conservarea datelor, în conformitate cu art. 29 şi 30;
c) strângerea dovezilor, furnizarea de informații cu caracter juridic şi localizarea suspecților.
2. a) Punctul de contact al unei părți va avea mijloacele de a coresponda cu punctul de contact al unei alte părți potrivit unei proceduri accelerate.
b) Dacă punctul de contact desemnat de către o parte nu va depinde de autoritatea sau de autoritățile acestei părți responsabile de asistența mutuală internațională sau de extrădare, punctul de contact va veghea să poată acționa în coordonare cu această sau aceste autorități, potrivit unei proceduri accelerate.
3. Fiecare parte va întreprinde măsurile necesare pentru a dispune de un personal specializat şi echipat corespunzător pentru facilitarea funcționării rețelei.

CAPITOLUL IV
Clauze finale

ARTICOLUL 36
Semnarea şi intrarea în vigoare

1. Prezenta convenție va fi deschisă spre semnare statelor membre ale Consiliului Europei şi statelor membre care au participat la elaborarea sa.

2. Prezenta convenție va fi supusă ratificării, acceptării sau aprobării. Instrumentele de ratificare, de acceptare sau de aprobare vor fi depuse la secretarul general al Consiliului Europei.
3. Prezenta convenție va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de 3 luni după data la care 5 state, cuprinzând cel puțin 3 state membre ale Consiliului Europei, îşi vor fi exprimat consimțământul de a fi legate prin convenție, în conformitate cu dispozițiile paragrafelor 1 şi 2.
4. Pentru oricare stat semnatar care îşi va exprima ulterior consimțământul de a fi legat prin prezenta convenție, aceasta va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de 3 luni după data exprimării consimțământului său de a fi legat prin prezenta convenție, în conformitate cu dispozițiile paragrafelor 1 şi 2.

ARTICOLUL 37
Aderarea la convenție

1. După intrarea în vigoare a prezentei convenții, Comitetul de Miniştri al Consiliului Europei, după consultarea statelor contractante la convenție şi după obținerea asentimentului unanim, vor putea invita orice stat nemembru al Consiliului Europei, care nu a participat la elaborarea sa, să adere la prezenta convenție. Decizia va fi luată cu majoritatea prevăzută la art. 20 d) din Statutul Consiliului Europei şi cu unanimitatea reprezentanților statelor contractante care au dreptul să facă parte din Comitetul de Miniştri.
2. Pentru orice stat care a aderat la prezenta convenție, în conformitate cu paragraful 1 sus-menționat, convenția va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de 3 luni după data depunerii instrumentului de aderare la secretarul general al Consiliului Europei.

ARTICOLUL 38
Aplicarea teritorială

1. În momentul semnării sau în momentul depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, oricare stat va putea desemna teritoriul sau teritoriile cărora li se va aplica prezenta convenție.
2. În orice moment următor, prin declarație adresată secretarului general al Consiliului Europei, oricare stat va putea lărgi aplicarea prezentei la convenții la oricare alt teritoriu desemnat în declarație. Convenția va intra în vigoare cu privire la acest teritoriu în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de 3 luni de la data primirii declarației de către Secretarul General.
3. Orice declarație formulată cu aplicarea celor două paragrafe precedente va putea fi retrasă, cu privire la orice teritoriu desemnat în această declarație, prin notificare adresată secretarului general al Consiliului Europei. Retragerea va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de 3 luni după data primirii notificării menționate de către Secretarul General.

ARTICOLUL 39
Efectele convenției

1. Scopul prezentei convenții este de a completa tratatele sau acordurile multilaterale ori bilaterale aplicabile, existente între părți, inclusiv dispozițiile:
- Convenției europene de extrădare, deschisă spre semnare la 13 decembrie 1957 la Paris (STE nr. 24);
- Convenției europene de asistență judiciară în materie penală, deschisă spre semnare la 20 aprilie 1959 la Strasbourg (STE nr. 30);
- Protocolului adițional la Convenția europeană de asistență judiciară în materie penală, deschis spre semnare la 17 martie 1978 la Strasbourg (STE nr. 99).
2. Dacă două sau mai multe părți au încheiat deja un acord ori un tratat referitor la domeniile cuprinse în prezenta convenție sau dacă şi-au stabilit în alt mod relațiile privind aceste

subiecte ori dacă o vor face în viitor, acestea vor avea, de asemenea, dreptul de a aplica acordul sau tratatul menționat ori de a-şi stabili relațiile în consecință, în locul prezentei convenții. Totuşi, în cazul în care părțile îşi vor stabili relațiile privind domeniile care fac obiectul prezentei convenții într-un mod diferit decât cel prevăzut, acestea o vor face într-un mod care să nu fie incompatibil cu obiectivele şi principiile convenției.
3. Nici o prevedere a prezentei convenții nu va afecta alte drepturi, restricții, obligații şi responsabilități ale unei părți.

ARTICOLUL 40
Declarații

Prin declarație scrisă adresată secretarului general al Consiliului Europei în momentul semnării sau depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, orice stat va putea să declare că se foloseşte de dreptul de a solicita unul sau mai multe elemente suplimentare, precum cele prevăzute la art. 2, 3, art. 6 paragraful 1 subparagraful b), art. 7, art. 9 paragraful 3 şi art. 27 paragraful 9 subparagraful e).

ARTICOLUL 4
Clauza federală

1. Un stat federal îşi va putea rezerva dreptul de a onora obligațiile cuprinse în cap. II în măsura în care acestea vor fi compatibile cu principiile fundamentale care guvernează relațiile dintre guvernul său central şi statele constitutive sau alte entități teritoriale analoage, cu condiția ca acesta să fie în măsură de a coopera în baza cap. III.
2. Atunci când acesta va formula o rezervă prevăzută la paragraful 1, un stat federal nu se va putea folosi de termenii unei astfel de rezerve pentru a elimina sau a diminua substanțial obligațiile sale în baza cap. II. În orice caz, acesta va folosi mijloace lărgite şi efective care vor permite aplicarea măsurilor prevăzute în capitolul menționat.
3. În ceea ce priveşte dispozițiile acestei convenții, a căror aplicare ține de competența legislativă a fiecărui stat constitutiv sau a altor entități teritoriale analoage care, în baza sistemului constituțional al federației, nu sunt obligate să ia măsuri legislative, guvernul federal va aduce la cunoştință autorităților competente ale statelor constitutive dispozițiile menționate, împreună cu avizul său favorabil, încurajându-le să adopte măsurile potrivite pentru aplicarea lor.

ARTICOLUL 42
Rezervele

Prin notificare scrisă adresată secretarului general al Consiliului Europei, în momentul semnării sau depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, orice stat va putea declara că se foloseşte de rezerva sau rezervele prevăzute la art. 4 paragraful 2, art. 6 paragraful 3, art. 9 paragraful 4, art. 10 paragraful 3, art. 11 paragraful 3, art. 14 paragraful 3, art. 22 paragraful 2, art. 29 paragraful 4 şi la art. 41 paragraful 1. Nici o altă rezervă nu va putea fi formulată.

ARTICOLUL 43
Statutul şi retragerea rezervelor

1. O parte care a formulat o rezervă în conformitate cu art. 42 o va putea retrage în totalitate sau în parte prin notificare adresată secretarului general al Consiliului Europei. Această retragere va intra în vigoare la data primirii de către secretarul general a notificării menționate. Dacă notificarea va indica faptul că retragerea unei rezerve trebuie să intre în vigoare la o dată precisă şi dacă această dată va fi ulterioară celei la care secretarul general va primi notificarea, retragerea va intra în vigoare la această dată ulterioară.
2. O parte care a formulat o rezervă, precum cele menționate la art. 42, va retrage această rezervă, în totalitate sau în parte, de îndată ce împrejurările o permit.

3. Secretarul General al Consiliului Europei va putea solicita periodic părților care au formulat una sau mai multe rezerve dintre cele menționate la art. 42 informații cu privire la aspectele retragerii lor.

ARTICOLUL 44
Amendamente

1. La prezenta convenție vor putea fi propuse amendamente de către fiecare parte, iar acestea vor fi comunicate de către secretarul general al Consiliului Europei statelor membre ale Consiliului Europei, statelor nemembre care au participat la elaborarea prezentei convenții, precum şi oricărui stat care a aderat sau care a fost invitat să adere, în conformitate cu dispozițiile art. 37.
2. Orice amendament propus de către o parte va fi comunicat Comitetului European pentru Probleme Criminale (CDPC), care va prezenta avizul său Comitetului de Miniştri cu privire la amendamentul menționat.
3. Comitetul de Miniştri va examina amendamentul propus şi avizul prezentat de către CDPC şi, după consultarea statelor nemembre care sunt părți la prezenta convenție, va putea adopta amendamentul.
4. Textul oricărui amendament adoptat de către Comitetul de Miniştri în conformitate cu paragraful 3 al prezentului articol va fi comunicat părților pentru acceptare.
5. Orice amendament adoptat în conformitate cu paragraful 3 al prezentului articol va intra în vigoare în a treizecea zi după ce toate părțile l-au informat pe secretarul general cu privire la acceptarea lor.

ARTICOLUL 45
Rezolvarea dezacordurilor

1. CDPC va fi informat permanent cu privire la interpretarea şi aplicarea prezentei convenții.
2. În cazul dezacordului între părți cu privire la interpretarea şi aplicarea prezentei convenții, părțile se vor strădui să ajungă la o rezolvare a acestuia prin negociere sau prin orice alt mijloc paşnic pe care îl vor alege, inclusiv prin prezentarea dezacordului CDPC, unui tribunal arbitrar care va lua decizii ce vor lega părțile sau Curții Internaționale de Justiție, potrivit unui acord între părțile implicate.

ARTICOLUL 46
Reuniunea părților

1. Părțile se vor reuni periodic, dacă va fi nevoie, în vederea facilitării:
a) utilizării şi aplicării efective a prezentei convenții, inclusiv identificării oricărei probleme în domeniu, precum şi efectelor oricărei declarații sau rezerve făcute în conformitate cu prezenta convenție;
b) schimbului de informații cu privire la noutățile juridice, politice sau tehnice importante în domeniul criminalității informatice şi strângerii dovezilor în formă electronică;
c) examinării eventualității de a completa sau de a amenda convenția.
2. CDPC va fi ținut periodic la curent cu privire la rezultatul reuniunilor internaționale menționate la paragraful 1.
3. CDPC va facilita, dacă va fi nevoie, întâlnirile menționate la paragraful 1 şi va adopta măsurile necesare pentru a ajuta părțile în efortul lor care vizează completarea sau amendarea convenției. La expirarea unui termen de 3 ani începând de la data intrării în vigoare a prezentei convenții, cel mai târziu, CDPC va proceda, în cooperare cu părțile, la reexaminarea tuturor dispozițiilor convenției şi va propune, dacă este cazul, amendamentele potrivite.
4. Cu excepția cazului în care Consiliul Europei le va suporta, cheltuielile ocazionate de aplicarea dispozițiilor paragrafului 1 vor fi suportate de către părți în maniera pe care acestea o vor alege.

5. Părțile vor fi asistate în exercitarea funcțiilor care decurg din prezentul articol de către Secretariatul Consiliului Europei.

ARTICOLUL 47
Denunțarea

1. Orice parte va putea, în orice moment, să denunțe prezenta convenție printr-o notificare adresată secretarului general al Consiliului Europei.
2. Denunțarea va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de 3 luni după data primirii notificării de către secretarul general.

ARTICOLUL 48
Notificarea

Secretarul general al Consiliului Europei va notifica statelor membre ale Consiliului Europei, statelor nemembre care au participat la elaborarea prezentei convenții, precum şi oricărui stat care a aderat sau care a fost invitat să adere, cu privire la:
a) orice semnare;
b) depunerea oricărui instrument de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare;
c) orice dată de intrare în vigoare a prezentei convenții, în conformitate cu art. 36 şi 37;
d) orice declarație făcută în aplicarea art. 40 sau orice rezervă făcută în aplicarea art. 42;
e) orice alt act, notificare sau comunicare ce are legătură cu prezenta convenție.
În acest sens, subsemnații, autorizați pe deplin în acest scop, au semnat prezenta convenție.
Adoptată la Budapesta la 23 noiembrie 2001, în limbile franceză şi engleză, ambele texte fiind egal autentice, într-un singur exemplar care va fi depus în Arhivele Consiliului Europei.
Secretarul general al Consiliului Europei va transmite fiecăruia dintre statele membre ale Consiliului Europei, statelor nemembre care au participat la elaborarea convenției, precum şi oricărui stat invitat să adere o copie certificată conformă cu originalul.